

פיוט שירו לאל נבוני

לשבת וראש חודש¹

שִׁירוֹ לְאֵל נְבוֹנִי. שִׁירֵי רְנָנִי. שֶׁבֶת וְרֵאשׁ חֲדָשׁ, יוֹם זֶה לִיהוָה:

שבת²

יְקַר שְׁמוֹ הוֹדִיעוּ. לְכָל זֶה שְׁמִיעוּ. זְמְרוּ הָרִיעוּ. לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה:

שבת

עוֹז³ לוֹ בְּמִקְדָּשׁוֹ. תָּנוּ חוֹשׁוּ לְדַרְשׁוֹ. הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ. יִשְׂמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה:

שבת

קְדוּשָׁיִם שְׁמַךְ יוֹדוֹ⁴. וְחֲסָדֶיךָ יַגִּידוּ. אֵף יְהַלְלוּ וַיּוֹדוּ⁵. שְׁמִים פְּלֹאֵךְ יְהוָה:

שבת

בְּאֵתִי וְקִדְשֵׁתִי. שְׁמַךְ וְשִׁירֵי שְׁרֵתִי. וְאֵלֶּה הַגְּשֵׁתִי⁶. בְּפוֹרִים לִיהוָה:

שבת

¹ פיוט זה גם הוא כקודמו מופיע בסידורים הקדומים כבקשות לאומרים קודם זמירות שלשחרית של שבת ור"ח. אלא שגם בקהילותינו נחלקו בו המנהגים שבכנה"ג כ' ג"כ לאומרו כנ"ל קודם הזמירות. אבל בע"ח למהרי"ץ ליתא כלל, ובע"ח תרנ"ד כ' אחר בר יוחאי של ליל שבת שיש נוהגים לומר זה, [ומזה נמשך כיום כמנהג פשוט בקהילות הבלדי]. וגם בסידורי הספרדים המאוחרים יש שכתבוהו כזמירות ליל שבת. וסימן יעקב.

² כן המנהג לענות על כל בית, למרות שאינו כן בסידורי ספרד, אלא בקדומים כ' שעונים 'שירו לאל וכו' כלומר את כל הבית, ואילו במאוחרים לא כתבו כלום.

³ כ"ג תימן, וכ"ה בסידור ויני' הנז', אבל במחזור ובסידורי הספרדים הגי' עוזר לו.

⁴ בסידורי וני' שם הגי' יהודו.

⁵ י"ג ויורו.

⁶ כ"ה הגי' בכל הסידורים, ורק בע"ח גרס הגדתי, ובאמת גי' תמוהה היא מבחינת הבנת הענין שהרי כבר אומר ושירים שרתי, ועוד שאין נופל ע"ז המשך הלשון ביכורים לה'. וכנראה מחמת שבביכורים אומר הגדתי היום וכו' הגיהו כן, אך זה אינו שהרי אין ההגדה הביכורים אלא הפירות, ומהו ואלה הגדתי ביכורים לה', א"ו שצ"ל 'הגשתי' וא"ש, ואפשר שט"ס נפל בע"ח ודו"ק.